

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **Ing. E. S.**, zastúpená: JUDr. B. N., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k.: 11S/51/2007-63 zo dňa 14.11.2007 v časti o náhrade trov konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **m e n í** rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k.11S/51/2007-63 zo dňa 14.11.2007 v časti výroku o náhrade trov konania tak, že žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 31 275,50 Sk do tridsiatich dní od právoplatnosti uznesenia na účet advokáta žalobkyne JUDr. B. N.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v sume 4 464,40 Sk do tridsiatich dní od právoplatnosti uznesenia na účet advokáta žalobkyne JUDr. B. N.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného č. I/226/5057-38858/2007/990526-r zo dňa 03.05.2007 ako aj rozhodnutie Daňového úradu Nové Mesto nad Váhom č. 643/230/49600/06/Sko zo dňa 02.01.2007 podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 9 558 Sk.

Proti výroku o trovách podala žalobkyňa včas odvolanie, v ktorom namietala, že pri priznaní trov právneho zastúpenia postupoval krajský súd nesprávne, pretože použil ustanovenie § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“). Správne mal použiť § 10

ods. 1, 2 citovanej vyhlášky a za základ vziať sumu 215 844Sk, ktorá bola preskúmaným rozhodnutím prvého stupňa žalobkyni dorubená ako daň a priznať trovy právneho zastúpenia tak, ako boli vyčíslené v podaní zo dňa 30.10.2007. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu Trenčín v časti o náhrade trov konania zmenil tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy prvostupňového konania v sume 31 777 Sk a zaplatiť ich na účet jej advokáta. Zároveň si uplatnila na náhradu aj trovy odvolacieho konania v sume 5 113 Sk.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím prvostupňového súdu a požiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby rozsudok Krajského súdu v Trenčíne v napadnutej časti potvrdil.

Najvyšší súd ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu odvolacích dôvodov bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. f) OSP a dospel k záveru, že napadnutý výrok v časti náhrady trov konania je nesprávny.

Podľa § 220 ods. 2 OSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotiac dôvody obsiahnuté v podanom odvolaní dospel k záveru, že prvostupňový súd v rozhodnutí o trovách konania pochybil, pretože nesprávne právne posúdil uplatnený nárok na náhradu trov konania, keď aplikoval § 11 ods. 1 citovanej vyhlášky, aj napriek skutočnosti, že v tomto prípade bolo možné hodnotu veci vyjadriť v peniazoch a to sumou dodatočne vyrubenej dane 215 844 Sk, pričom ustanovenie § 11 ods. 1 vyhlášky je možné aplikovať len v prípadoch, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní priznal Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobkyni náhradu trov konania za tri úkony právnej služby vo výške podľa § 10 ods.1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/, c/, d/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške $3 \times 7150 \text{ Sk} = 21\,450 \text{ Sk} + 19\% \text{ DPH}$ (§ 18 ods. 3 vyhlášky) = 25 525,50 Sk. Ďalej priznal navrhovateľovi náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 534 Sk (3 x 178 Sk). Odvolací súd priznal náhradu trov aj za čas advokáta strávený cestovaním na pojednávanie vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu za 8 polhodín po 297 Sk = 2376 Sk (v prvostupňovom rozsudku bol nesprávny súčin $8 \times 297 \text{ Sk} = 1\,188 \text{ Sk}$).

Žalobkyni boli na náhradu priznané aj trovy konania za zaplatený súdny poplatok za žalobu 2 000 Sk a náhradu cestovného 840 Sk a to podľa špecifikácie obsiahnutej v odôvodnení prvostupňového rozsudku.

Najvyšší súd SR po preskúmaní rozsudku v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní zaviazal žalovaného na náhradu trov prvostupňového konania v celkovej výške **31275,50 Sk** (25 525,50 + 534 + 2 376 + 2 000 + 840).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že priznal žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania keďže mala úspech v odvolacom konaní za jeden úkon právnej služby (§ 14 ods. 2 písm. c/ vyhlášky) vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny t.j. $\frac{1}{2}$ zo sumy 7 150 Sk = 3 575 Sk + DPH = 4 286,40 Sk a režijný paušál 178 Sk = **4 464,40Sk**. Z obsahu súdneho spisu iné trovy odvolacieho konania nevyplývajú a preto neboli žalobkyni na náhradu priznané aj napriek ich uplatneniu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 28.02.2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková